

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

Nr. 15

BULLETIN. VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 18 OKTOBER 1982

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	301
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	301
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	307
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	307
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	308
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	314
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	315
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	316
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	320
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
Nihil	321
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	321
RECHTZETTINGEN	321

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 61
van 29 september 1982
van de heer J. VALKENIERS

Ondernemingen in het Vlaamse Gewest — Taalgebruik

Wij zien nog steeds dat een bedrijf in het Vlaamse Gewest documenten opstuurt naar een ander bedrijf, eveneens in het Vlaamse Gewest, documenten die eentalig Franstalig zijn! Is dit geen onwettelijke daad, waardoor werknemers die het Frans niet machtig zijn, in hun eigen streek benadeeld worden?

Vermits het hier gaat om het bedrijf GB-INNO-BM, welke maatregelen zal de geachte Minister nemen?

Antwoord

De door het geachte lid aangehaalde documenten werden niet gespecificeerd, zodat niet kan nagegaan worden of het gaat om sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers of om wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, waarvoor het taaldecreet van 19 juli 1973 het Nederlands verplichtend stelt.

In voorkomend geval voorziet het Taaldecreet in eigende toezichtsbepalingen en sancties.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 128
van 18 mei 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRT-sportberichtgeving — Volkswandelingen

Op het ogenblik dat het BRT-monopolie het voorwerp is van ernstige kritiek, zou men van deze instelling een extra-inspanning mogen verwachten om haar bestaan en haar begroting te verantwoorden.

Dit gebeurt thans o.m. door de sportberichtgeving waarbij al te zeer de nadruk wordt gelegd op de dikwijls weinig fraaie spektakelsporten. Sinds een tiental jaren is er, ook in het Vlaamse land, een zeer aanzienlijke groei gekomen van een sociale, gezonde, goedkope en veilige sport, nl. het georganiseerde wandelen van 6 tot 42 of zelfs 100 en 150 km. Dit laatste is prestatie-wandelen. Van 6 tot 42 km is het gezinswandelen. Elk weekeind zijn er tienduizenden actieve sportbeoefenaars op pad in clubs die meestal geen

toelagen krijgen (of zeker geen toelagen in verhouding tot hun verdienste) zoals Gent, Vinderhoute, Aalter, Beernem, Waasmunster, Wetteren, Singelwandelaars Strombeek, Ruddervoorde, enz... De „Nationale Wandeldag” brengt in Vlaanderen meer dan 8000 wandelaars op de been.

Acht de geachte Minister een systematische belangstelling van radio en TV (aankondiging, beeldverslag, enz...) niet aangewezen om deze bij uitstek sociale sport te promoveren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in de sportrubrieken die van Bestuursdirectie Informatie afhangen van dergelijke activiteiten geregeld aandacht wordt besteed.

Zo werd de nationale wandeldag op 10 november 1981 door de radio beh'andeld. Bij deze gelegenheid werd een wandelaar geïnterviewd en een Bloso-consultant verstrekke een toelichting. Op 20 juni 1982 wijdde Sportweekend een beeldverslag aan de Derde Nacht van Vlaanderen met start te Torhout.

Aan georganiseerde volkswandelingen wordt in diverse radioprogramma's geregeld aandacht besteed.

Bij BRT-1 komt dit onderwerp ruimschoots aan bod in het toeristisch magazine „De Postiljon“, dat elke weekdag uitgezonden wordt om 9.30 u.

Bij de diverse gewestelijke omroepen wordt als volgt aan deze manifestaties aandacht besteed :

Bij omroep Limburg

worden zowel het „georganiseerd wandelen” als natuur- en milieuwandelingen geregeld en ruimschoots aangekondigd, al naar gelang van het programma en het aanbod :

1. Iedere vrijdagavond om 18.50 u. worden in „Sport in Limburg” bv. nationale wandeldagen, die tamelijk vaak in Limburg plaats hebben, aangekondigd, eventueel met enig commentaar.
2. Andere vormen van wandelen in Limburg, zowel georganiseerde wandelingen als wandelingen van natuur-verenigingen en milieugroepen worden op vrijdag van 18.15 u. tot 18.50 u. (in juli en augustus tot 19 u.) aangekondigd in de uitzending „Meer Muziek” waarin een weekend-agenda die deze activiteiten vermeldt.
3. Voor de uitzending „Sporttekort” worden telkens een paar berichten gegeven over sportactiviteiten met nationaal belang die in Limburg plaats hebben. Dan kan dus eventueel ook nationaal georganiseerde wandelsport zijn.
4. Ook zaterdag (8.05 u. tot 10 u.) in „Bed of niet te Bed” maakt Jos Ghysen geregeld gewag van wandelsportevenementen en bij voorkeur van gezinswandelingen tijdens het weekend.

Bij Omroep Antwerpen

wordt prestatie-wandelen sporadisch vermeld in „Sport-agenda”.

Bij Omroep Oost-Vlaanderen

— is dat ook het geval in de sportuitzendingen

- in het programma „Dag-in, Dag-uit” worden de wandeltochten geregeld aangekondigd.

Zo is dat b.v. de vorige twee maanden gebeurd op 1, 8, 15 en 22 mei en op 5, 12, 19, 26 juni evenals op 3 juli jl.

Bij Omroep Brabant

- worden in de speciale agenda „Zondag te huur” de toeristische, gezins-, natuur- en andere wandelingen in Brabant aangekondigd;
- verder worden via „Splinternieuws” de luisteraars op de hoogte gebracht van aanleg en ingebruikneming van nieuwe wandelpaden in de provincie.

Bij Omroep West-Vlaanderen

- krijgen grote wandeltochten als de vierdaagse van de IJzer, de massawandeltocht van Blankenberge de passende aandacht in Splinternieuws en Focus;
- kleinere wandeltochten worden aangekondigd in de agenda en ook in het programma „De Zonnewijzer”.

Het komt mij voor dat een systematische belangstelling voor de wandelsport aangewezen is. Uit het antwoord hoop ik dat het geachte lid kan opmaken dat die belangstelling, bij de BRT aanwezig is.

Vraag nr. 136

van 16 juni 1982

van de heer P. VAN GREMBERGEN

BR T-films — Ondertiteling

De RTBF geeft meestal niet-ondertitelde films, de meeste zijn ofwel origineel Frans gesproken ofwel gedoubleerd. Aangezien doubleren in België niet loont komen de laatst vermelde films uit Frankrijk.

De BRT daarentegen geeft ondertitelde films. Meestal zijn deze tweetalig, met het Frans bovenaan. Deze manier van ondertitelen van de Belgische filmverdelers laat de BRT niet toe de storende Franse ondertiteling weg te draaien, zoals door de RTB nogal wel eens gebeurde.

Op de Nederlandse televisie slaagt men er daarentegen in steeds films te geven met enkel Nederlandse ondertiteling. Dat zou dus ook op de BRT mogelijk kunnen zijn.

Die mogelijkheid werd vroeger altijd weggewuifd met het argument dat de BRT slechts prenten mag afrollen die van de Belgische verdeelhuizen komen. Klaarblijkelijk, zoals uit de gedragslijn van de RTBF valt op te maken, zou deze verplichting enkel voor de BRT gelden.

Graag vernam ik de werkelijke reden waarom de BRT nog steeds dubbele ondertiteling geeft, desnoods met cijfers ter staving als het om bezuinigingsredenen gaat.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Tijdens het jaar 1981 zond de BRT 240 speelfilms en lange jeugdfilms uit die op basis van de gebruikte taal als volgt kunnen verdeeld worden:

	Jeugdfilms	Langspeelfilms	Totaal
Nederlands ondertiteld	28	134	162
Nederlands-Frans	14	23	37
Frans-Nederlands	1	40	41
	43	197	240

De toestand op het stuk van taalgebruik bij de ondertitelde films evolueert derhalve gunstig; het aantal uitsluitend in het Nederlands ondertitelde speelfilms (134 op 197 of 68%) is aanzienlijk gestegen.

De BRT deed hiertoe vaak een beroep op eigen personeel en eigen produktiemiddelen (inbegrepen financiële).

De ideale toestand zou erin bestaan om van alle speelfilms in het buitenland een nieuwe 35 mm-copie aan te kopen en die enkel in het Nederlands te ondertitelen. Voegt men bij de kosten voor aankoop (ca 75 000 fr. per 35 mm-copie) echter die voor verzending, inkleding, bewerking en eigenlijke ondertiteling, dan zou dergelijke globale onderneming de financiële mogelijkheden van de BRT overtreffen.

De BRT gaat dus in de eerste plaats na of bij de verdeler een copie beschikbaar is.

De voordelen ervan zijn evident: een 35 mm-copie overtreft op het stuk van het geluid en beeld een gekochte of gehuurde 16 mm; de copie dient niet gekocht noch ondertiteld te worden. In- en uitkleding zijn overbodig.

Deze copïes zijn tweetalig ondertiteld met vaak (niet altijd) het Frans bovenaan. In tegenstelling tot wat het geëerde lid meent is het om technische redenen uitgesloten bij de uitzending één taal uit het beeldraam weg te werken.

Bezit de verdeler geen eigen ondertitelde copïes meer of is die in te beschadigde staat, dan betreft de BRT een 16 mm-copie bij de oorspronkelijke producent en neemt zij de verdere bewerkingen voor haar rekening.

Het is theoretisch niet uitgesloten uit Nederland een eentalig Nederlands ondertitelde copie te betrekken.

Vaak echter loopt het uitbrengen van een buitenlandse film in België en in Nederland niet gelijktijdig en komt een dergelijke speelfilm in België in roulering vóór Nederland.

In beide landen komen niet noodzakelijk dezelfde speelfilms uit.

Indien een beroep wordt gedaan op een Nederlandse verdeler is uiteraard een vergoeding verschuldigd. (in de veronderstelling dat de Nederlandse verdeler hier toe geneigd zou zijn).

De samenwerking tussen Nederlandse verdelers en TV-omroepen is aan strengere bepalingen onderworpen dan in België.

Vraag nr. 145
van 11 juni 1982
van de heer E. BEYSEN

Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme — Kampeeruitrusting

Door de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme VZW werd onlangs aan een jeugdorganisatie het uitlenen van kampeermateriaal geweigerd omwille van de bestaande reglementering (niet tijdig indienen van de aanvraag op de verplichte aanvraagformulieren).

Het verwondert mij dat in de mededeling van deze weigering van de betrokken organisatie de voorzitter van de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme als aanvulling schrijft : „ Daarnaast formuleerden zowel de ambtenaren van het Bestuur voor Jeugdvorming als de afgevaardigden van de jeugdverenigingen, die zitting hebben in de raad van beheer van de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, hun grote twijfels rond de manier van organiseren van zulk initiatief. De gehandicapten dreigen weer al eens misbruikt te worden door personen en organisaties, die op een pedagogisch onverantwoorde wijze zulke activiteiten opzetten.”

Acht de geachte Minister het verantwoord dat ambtenaren van het Bestuur voor Jeugdvorming en afgevaardigden van de jeugdverenigingen die in de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme vzw zetelen, zich inlaten met appreciaties ten overstaan van initiatieven waarvoor uitleenmateriaal aangevraagd wordt?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid over de uitlening van kampeermateriaal door de algemene dienst voor Jeugdtoerisme, heb ik de eer onderstaand antwoord over te zenden.

De vereniging SOVAV-FOBOF, organisator van de spartakiades II, schreef in de loop van de maand maart 1982 een brief aan de uitleendienst ten einde 200 tenten te bekomen voor een sportmanifestatie met gehandicapten in mei 1982.

Aangezien de geldende reglementering voorschrijft dat enkel aanvragen uitgaande van landelijke erkende jeugdorganisaties in aanmerking kunnen komen, diende men geciteerd verzoek af te wijzen.

Er werd aan de initiatiefnemers evenwel gesuggereerd om via een nationaal secretariaat van een landelijk gestructureerde jeugdorganisatie een nieuw dossier te openen.

Gepatroneerd door VVKS hernieuwde men op 6 mei 1982 de aanvraag. In tegenstelling met vroeger, werden nu slechts 38 tenten gewenst. De goedkeuring vertrok op 7 mei naar de verantwoordelijken van FOBOF.

Op datum van 10 mei 1982 boden 2 verantwoordelijken van voornoemde vereniging zich aan in de lokalen van de uitleendienst te Machelen.

Men wilde uitlening bekomen van:

- 1250 kampbedden;
- 50 tenten;
- 10 grote ketels.

Hiervoor was geen enkel aanvraagformulier ingediend noch contact opgenomen met een landelijk erkende jeugdvereniging.

Wel hadden zij een aanvraagbrief bij, ondetekend door een verantwoordelijke van de plaatselijke afdeling van de PVV-Jongeren. Het aangevraagd materiaal moest dienen om de verwachte 1500 deelnemers, waaronder buitenlandse delegaties, slaapgelegenheid te bieden.

Men was op dat ogenblik op 5 dagen van de opening van de geplande activiteit.

Zowel de ambtenaren van het BJV als de jeugdverantwoordelijken die zitting hebben in de Raad van Beheer van de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, bespraken grondig deze aangelegenheid op hun vergadering van 12 mei 1982.

Allen waren de mening toegedaan dat het onverantwoord was, zulke organisatie op te zetten zonder lang vooraf de materiële zaken zoals logies en verblijf definitief geregeld te hebben. Verder werd trouwens ook de bedenking gemaakt dat kampbedden, smal en eerder onstabiel, niet aangewezen waren om gehandicapte kinderen en jongeren, overnachting te bezorgen.

Om dit alles werd deze aanvraag eerst afgewezen, nadien na tussenkomst door het Kabinet toch toegestaan.

Hoofdbekommernis van zowel de verantwoordelijken van de uitleendienst als van het Kabinet was: de deelnemers niet het slachtoffer te laten worden van een als amateuristisch aan te merken organisatie.

Normaliter ligt het niet in de bevoegdheid van ambtenaren om lucht te geven aan hun appreciatie t.a.v. de kwaliteit van bepaalde initiatieven.

Gezien wat vooraf gaat ben ik er echter van overtuigd dat menselijke bezorgdheid over het welzijn van honderden gehandicapten het ambtelijke mutisme doorbroken heeft.

De staf van het Bestuur voor Jeugdvorming en de verantwoordelijken van de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme stonden ten andere met hun menselijke reflectie niet alleen.

Vraag nr. 153
van 23 juni 1982
van de heer W. KUIJPERS

Provinciaal Coördinatiecomité Brabant — Oprichting en samenstelling

Krachtens artikel 1 van het KB van 16 mei 1980 betreffende de organisatie van de Nederlandstalige provinciale coördinatiecomités, moet in elke provincie van het Nederlandse taalgebied een provinciaal coördinatiecomité worden opgericht.

In de provincies Antwerpen, Limburg, Oost- en West-Vlaanderen zijn dergelijke comités nagenoeg een jaar of zelfs langer werkzaam. In de provincie Brabant is dit comité daarentegen nog niet eens opgericht.

Ik wens de geachte Minister hierover volgende vragen voor te leggen.

1. Welke reden of redenen veroorzaken het uitblijven van de samenstelling en oprichting van het coördinatiecomité voor de provincie Brabant ?
2. De voordracht der leden gebeurt op aanvraag van de Minister. Heeft de Minister deze vraag reeds aan de provincieraad voorgelegd?
3. Voor de provincie Brabant moet de voorgedragen lijst bestaan uit kandidaten telkens voor één derde van het totaal verdeeld over de drie arrondissementen Leuven, Halle-Vilvoorde en Brussel-Hoofdstad. De kandidaat-leden van laatstgenoemd arrondissement worden aan de provincieraad voorgedragen door de NCC. Kan de geachte Minister meedelen of dit reeds gebeurde en wie door de NCC werd voorgedragen ?
4. De voordracht der leden gebeurt door de provincieraad. Is de provincieraad reeds overgegaan tot deze voordracht en wie werd namens welke fractie voorgedragen?
5. De Koning benoemt de voorzitter, ondervoorzitter en leden van het provinciaal coördinatiecomité. Werd reeds overgegaan tot deze benoeming?
6. Welke intenties heeft de geachte Minister ten aanzien van de oprichting en samenstelling van dit coördinatiecomité? Op welke termijn kan men in de provincie Brabant in het algemeen en het bibliotheekwerk in het bijzonder hieromtrent enig initiatief van de Minister verwachten?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

De reden voor het uitblijven van de samenstelling van het provinciaal coördinatiecomité voor de provincie Brabant moet gezocht worden in het feit dat de nodige voordracht van kandidaten door de betrokken provincieraad nooit gebeurde niettegenstaande de heer Gouverneur hierom vroeger reeds verzocht werd door de Minister verantwoordelijk voor culturele aangelegenheden.

Naar blijkt zou deze aangelegenheid thans behandeld worden op de provincieraad in de loop van de maand oktober 1982.

Vraag nr. 170
van 7 juli 1982
van de heer M. OLIVIER

BRT-radio en -TV — Verslaggeving van de gemeenteraadsverkiezingen van 10 oktober 1982

De diensten van de BRT zullen ongetwijfeld de eerstkomende gemeenteraadsverkiezingen vanuit diverse hoeken van het Vlaamse land „ verslaan “. Dit zal, zoals in 1976, vermoedelijk met versterking gebeuren van een computerfirma.

De geachte Minister gelieve mij mede te delen:

1. van op welke plaatsen en vanuit welke gebouwen de berichtgeving zal geschieden ;

2. welke de criteria zijn waarop de keuze gebeurde;
3. welke in 1976 de huur was van dergelijke apparatuur en welke deze in 1982 zal zijn;
4. of de berichtgeving van de correspondenten ter plaatse sneller of trager was dan deze van de computerfirma;
5. of hieromtrent reeds een beslissing is gevallen en welk het prijsverschil is in vergelijking met 1976; waar de eventuele verhoging vandaan komt en of deze wel verantwoord is;
6. met welke personen per captatiepunt een interview zal worden voorbereid;
7. of het ideologisch en politiek evenwicht zal worden gewaarborgd in de verschillende provincies.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder in volgorde de betrokken gegevens geworden:

1. Brugge (Oude Raadzaal - Burg)
 Gent
 Antwerpen } gewestelijke omroep)
 Hasselt
 Brussel (Omroepcentrum).
2. Het betreft telkens de provinciehoofdplaats.
3. 623.700 fr. voor Brussel en 148.700 fr. voor de gewestelijke omroepen in Gent, Antwerpen en Hasselt.
4. Dank zij een aantal voorzorgsmaatregelen lijkt ook dit keer, net als in 1976, een snelle en accurate doorseining en bekendmaking van de uitslagen via het ministerie van binnenlandse zaken in Brussel gewaarborgd. Mocht een plaatselijke correspondent desondanks nog enige voorsprong hebben, dan verliest dat voordeel voor een dienst als de BRT veel van zijn waarde voor het officieus karakter van de informatie.
5. Over de prijs voor 1982 wordt nog onderhandeld, rekening houdend met de huidige stand van de index, de technologische vooruitgang en de toevoeging van een vierde regionaal reportagepunt in Brugge.
6. Deze keuze gebeurt in een latere fase, t.w. in het licht van het verloop van de verkiezingscampagne.
7. Uiteraard, aangezien de BRT hiertoe wettelijk verplicht is.

Vraag nr. 180
van 26 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS

BRT — Kijk- en luistergeld

De toegewezen BRT-begrotingsgeld voor 1982 omvatten 4,1 miljard frank of een stijging van 1,9 procent daar waar voor 1982 de financiële kosten van de omroep met 18,7 procent en de personeelskosten met 10,7 procent gestegen zullen zijn. Deze cijfergegevens

houden dus verdere personeelsafvloei en kwaliteitsverlaging in.

Nochtans zullen de kijk- en luistergelden voor 1982 ongeveer 12,4 miljard bedragen; daarvan krijgt de BRT evenveel toebedeeld als de RTBF.

Het is duidelijk dat de Vlaamse belastingbetalers op deze wijze dubbel voor schut gezet worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

of hij zal overwegen om :

- aan de BRT kijk- en luistergeld te laten toekennen in verhouding tot het aantal luisteraars en kijkers in Vlaanderen
- of het deel kijk- en luistergeld in verhouding tot het inflatieritme en stijgen van de onkosten zal verhoogd worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid er vooraf op wijzen dat er onderscheid dient gemaakt te worden tussen aan de ene kant de dotatie verleend aan de BRT en aan de andere kant het Kijk- en Luistergeld.

De dotatie omvat het geheel der werkingsmiddelen die in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden ingeschreven en door de Vlaamse Raad worden gestemd.

Het bedrag ervan staat in geen enkele relatie noch tot de ontvangsten van het Kijk- en Luistergeld, dat wegens het wettelijke principe van de niet-affectatie der uitgaven samen met andere belastingen de ontvangsten van de Belgische Staat uitmaakt, noch tot de hoegrootheid van de dotatie voor de RTBF, waarvan het bedrag autonoom vastgelegd wordt door de Franse Gemeenschap.

Ingevolge artikel 10 § 1 van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen komt het Kijk- en Luistergeld in aanmerking voor ristomering naar de gemeenschappen.

De verdeling van deze opbrengsten zal gebeuren volgens de lokalisatie ervan. Voor het Kijk- en Luistergeld bepaalt artikel 11 § 2 van dezelfde wet dat deze belasting geacht wordt gelocaliseerd te zijn op de plaats, waar de houder van het toestel gevestigd is.

Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad worden deze ontvangsten verdeeld in een verhouding, vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit (art. 11 § 3 van dezelfde wet).

In art. 3 van de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1982 wordt alzo een bedrag van 908 miljoen frank vastgelegd dat aan de gemeenschappen zal worden geristorneerd.

Het deel hiervan dat aan de Vlaamse Gemeenschap zal worden overgedragen maakt deel uit van het geheel der middelen dat de Vlaamse Executieve moet toelaten de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, zoals ze door de Vlaamse Raad in vergadering van 30 juni werd goedgekeurd, korrekt uit te voeren.

Vraag nr. 184 van 4 augustus 1982 van de heer W. Seeuws

Departement van Nederlandse Cultuur — Verzending van tijdschriften aan de leden van de Vlaamse Raad

Geregeld krijgen de parlementariërs diverse tijdschriften toegezonden, zo ook het tijdschrift „Samenlevingsopbouw“. Mijn aandacht werd getrokken op de vermelding „voor rekening van de dienst Openbare leetuurvoorziening“ die op de adresband was aangebracht.

Bij nadere inlichting vernam ik dat reeds sinds maart 1977 aan de betrokken dienst door uw voorganger de permanente opdracht werd gegeven om o.a. aan alle leden van de toenmalige „Nederlandse Cultuurraad“ een abonnement op dit tijdschrift te bestellen, rechtstreeks door de uitgever te verzenden.

Zou u mij kunnen laten weten welke tijdschriften nog door de diensten van Nederlandse Cultuur aan de leden van de Vlaamse Raad worden toegezonden, eventueel aan wie anders nog, voor rekening van het departement.

Ik neem aan dat dit een middel is om sommige tijdschriften en hun betrokken organisatie onrechtstreeks te steunen, doch dit mag niet leiden tot discriminatie ten aanzien van andere tijdschriften en organisaties die eveneens deze steun behoeven, noch mag het aanleiding geven tot onrechtstreekse dubbele subsidiëring. Graag kreeg ik van de geachte Minister de nodige gegevens ter zake toegezonden in het Bulletin van Vragen en Antwoorden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens meedelen :

1. Het tijdschrift „Open Deur“ wordt toegezonden aan de leden van de Vlaamse Raad. Het wordt eveneens toegezonden aan alle personen en instanties die erom verzoeken.
2. Het tijdschrift „Sport“ wordt verstuurd naar erkende openbare bibliotheken. Dit tijdschrift, samen met „Sportreferaten“ en „De Gangmaker“ wordt bezorgd aan de ambtenaren van niveau 1 van het BLOSO. De genoemde tijdschriften zijn verder verkrijgbaar na abonnering.
3. Het tijdschrift „M. en L.“ van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg wordt verstuurd aan de Voorzitter en de Ondervoorzitters van de Vlaamse Raad en aan de Voorzitter van de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming. De verdere verspreiding van dit tijdschrift gebeurt na abonnering.
4. Het jaarverslag van het Bestuur voor Jeugdvoorming wordt aan alle leden van de Vlaamse Raad verstuurd.
5. Het tijdschrift „Samenlevingsopbouw“ wordt „voor rekening van de Dienst Openbaar Bibliotheekwerk“ enkel aan de leden van de Vlaamse Raad toegezonden.

6. Het tijdschrift „Autobib, Nieuwsbrief Automatie voor Openbare Bibliotheken“, waarvan de Dienst Openbaar Bibliotheekwerk zelf de verantwoordelijke uitgever is, wordt eveneens bezorgd aan alle leden van de Vlaamse Raad en bovendien aan alle gemeente- en provinciebesturen.

Vraag nr. 186
van 13 augustus 1982
van de heer W. KUIJPERS

Culturele instellingen — Laattijdige subsidies

Heeft de geachte Minister al kennis genomen van de persberichten waarbij het elfde Mallemtfestival erge financiële problemen naar voor brengt?

Bij die gelegenheid stipte men aan dat de NCC nog altijd zijn eerste dotaties voor 1982 niet heeft gekregen en dat deze instelling tegen eind 1982 over de 3 miljoen frank aan intresten zal moeten betalen; hetzelfde voor de Beursschouwburg dat voor de eerste helft van 1982 al 404 000 fr. uitbetaalde. In feite wordt de overheidssubsidiëring afgewenteld als een soort „banksubsidie“ wat toch geenszins wettelijk is.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

- welke dringende onmiddellijke maatregelen hij ter zake zal nemen;
- welke fundamentele verbetering aan de toelageuitkering zal gebracht worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Alle contracten van het Elfde Mallemtfestival werden betaald;
2. De subsidiebesluiten van de eerste drie kwartalen voor de NCC zijn ondertekend;
3. De eerste schijf van 4 500 000 fr. voor de Beursschouwburg zal rond 15 september overgemaakt worden.

Ik denk dat ik alle maatregelen getroffen heb die op dit ogenblik in mijn mogelijkheden liggen.

Mijn administratie onderzoekt momenteel op de toelageuitkering kan versneld worden door de rechtstreekse betaling van de loonkosten aan de personeelsleden.

Vraag nr. 187
van 18 augustus 1982
van de heer J. GABRIELS

Genoelselderren — Restauratie Sint-Jozefskapel

Naar aanleiding van mijn parlementaire vraag nr. 60 van 11 maart 1980 over de aankoop van het Groot Bos te Genoelselderren heeft de Minister mij beloofd te onderzoeken of de Sint-Jozefskapel die in staat van verval is in aanmerking komt voor restauratie?

Mag ik geïnformeerd worden omtrent de stand van zaken?

Antwoord

Verwijzend naar een vroeger gelijkaardige vraag van het geachte lid, en als gevolg ervan, kan ik meedelen dat toendertijd de eigenaar van de vermelde kapel — m.n. het Ministerie van Landbouw — Bestuur voor Waters en Bossen — bij schrijven van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg d.d. 2 1/08/1981 verzocht werd dringend een dossier voor instandhoudingswerken in te dienen en een restauratieproject ter studie te nemen (cfr. bijlage). Dit verzoek bleef vooralsnog zonder gevolg.

Ik heb de betrokken Rijksdienst opdracht gegeven om een duplicaat van dit verzoek over te maken aan de eigenaar.

Vraag nr. 200
van 20 september 1982
van de heer D. VERVAET

VIBOSO — Subsidiëring

In zijn beleidsnota van 23 april 1982 omtrent samenlevingsopbouw stelt de Minister dat slechts één overkoepelend instituut kan gesubsidieerd worden nl. VIBOSO bestaande uit leden van de sector samenlevingsopbouw, leden van de administratie en de voorzitter van de op te richten HRSO.

Een werkgroep heeft de opties van deze nota nader opgevuld en gespecificeerd. Meer bepaald de intermediaire niveaus beter omschreven en hun taak vastgelegd. De zogenaamde RISO's. De werkgroep heeft reeds enkele mogelijke RISO's vooropgesteld namelijk de regio Groot-Antwerpen, regio provincie Limburg, regio Brussel-hoofdstad en de regio arrondissement Leuven. Daarbuiten kunnen nog autonome instellingen gesubsidieerd worden die projectmatig werken in een overgangsfase van max. 5 jaar. Andere initiatieven komen helemaal niet meer in aanmerking.

Als we de spreiding van de RISO's op kaart uitteken zien we verschillende grote gebieden in Vlaanderen die alsnog niet worden bestreken, nl. Oost- en West-Vlaanderen, de provincie Antwerpen, Zuid-West-Brabant, enz...

Kan de geachte Minister mij zeggen.

1. Welke criteria werden aangewend om hogerge-noemde RISO's voorop te stellen ?
2. Waarom er geen betere spreiding werd nagestreefd?
3. Waarom samenlevingsopbouwwerken in Z.W.-Brabant alsnog niet in aanmerking konden genomen worden?
4. Welke bestaande initiatieven en projecten de Minister ziet als mogelijks te subsidiëren autonome instellingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de in het werkdocument opgesomde RISO's enkel bij wijze van voorbeeld werden gegeven.

De oprichting van de RISO's zal in elk geval gebeuren uitgaande van de huidige bestaande behoeften en de reeds aanwezige aanzetten in dit verband.

M. GALLE**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN****Vraag nr. 52****van 2 september 1982****van de heer A. DENEIR**

Gemeenten — Wederbeleggingsvergoeding voor aankoop van gronden

In het antwoord op de vraag nr. 5 van 25 januari 1982 van de heer L. De Grève, zie Vlaamse Raad, Bul. Vragen en Antwoorden 1981-1982, nr. 2, wordt gesteld dat tussen gemeenten en andere openbare besturen of instellingen geen wederbeleggingsvergoeding in de verkoopprijs bij onderhandse verwerving mag worden inberekend. Ingeval van gerechtelijke onteigening, na uitspraak van de rechter, wordt wel een wederbeleggingsvergoeding betaald. De verwervingskosten worden het onteigendend bestuur ook vergoed.

Tenzij in uitzonderlijke omstandigheden, doet een verkopend bestuur bijgevolg een daad van goed financieel beheer, indien het niet minnelijk overeenkomt, maar zich wel gerechtelijk laat onteigenen. Anderzijds remt dergelijke houding de realisatie van het project van het onteigend bestuur.

Is het dan toch niet aangewezen bij minnelijke overeenkomst wederbeleggingsvergoeding te betalen aan openbare besturen of instellingen?

Graag kende ik hierover de mening van de geachte Minister?

Antwoord

De gerechtelijke onteigening heeft enkel als doel de openbare besturen in de mogelijkheid te stellen het eigen beleid te verwezenlijken indien een privé-belang het openbaar belang in de weg staat.

Aangezien bij onroerende verrichtingen tussen openbare besturen beide partijen geacht worden het algemeen belang na te streven, lijkt mij de gerechtelijke weg in het geheel niet aangewezen, daar hij leidt tot bijkomende kosten en tijdverlies. Veeleer dienen de besturen er door overleg naar te streven dat het gemeenschapsbelang naar best vermogen wordt gediend. Dit houdt in dat de openbare besturen bij hun onderlinge onroerende transacties genoeg nemen met een prijs die met de normale waarde van het overgedragen goed overeenstemt, zonder de onderhandelingen te laten aanslepen om een overdreven vergoeding te bekomen en aldus de kostprijs van de te realiseren projecten aanzienlijk te verhogen.

Een andere zienswijze zou blijk geven van een eigenaardige opvatting van de door openbare besturen te behartigen algemeen belang.

Vraag nr. 53**van 2 september 1982****van de heer N. De Batselier**

Intercommunale verenigingen in Vlaanderen — Vergoedingen die onder diverse vormen en benamingen worden uitgekeerd

In talrijke intercommunale verenigingen worden diverse vergoedingen uitgekeerd aan titularissen van bestuurs-, controle- of expertfuncties uitgeoefend in de organen van die verenigingen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen met betrekking tot de intercommunale verenigingen die in het Vlaamse Gewest hun activiteit uitoefenen, welke bedragen er in 1981 werden uitgekeerd onder de vorm van vergoedingen e.d. aan de leden, naargelang de mandaten en functies die ze bekleden in al de bestuurs-, experts- en controleorganen van die verenigingen. Inzonderheid betreft de bruto-geïndexeerde bedragen ingedeeld volgens de aard van de vergoedingen zoals : vaste vergoedingen, wedden, zitpenningen, honoraria, representatiekosten, verplaatsingskosten, reis- en verblijfkosten, voordelen in natura, enzovoort.

Graag zou ik ook vernemen wat de evolutie van de gegevens is sinds 1977.

Het zou mij ook reeds dienstig zijn bovenvernoemde gegevens voor 1977 of 1978 te bekomen.

Graag zou ik per gegeven vermeld zien of het afkomstig is van de betrokken intercommunale zelf of uit de jaarrekening.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid mede te delen dat de gevraagde inlichtingen zó omvangrijk zijn dat het onmogelijk blijft ze in het bulletin van Vragen en Antwoorden te publiceren. De inlichtingen waarover ik beschik zullen dan ook rechtstreeks, en zo spoedig mogelijk, aan het geachte lid worden toegestuurd.

R. STEYAERT**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG****Vraag nr. 25****van 16 augustus 1982****van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS**

Plichten van naastbestaanden

Naar verluidt zou er een tendens groeien om van de ouders en/of broers en zusters wiens inkomen een bepaalde grens overschrijdt, het door het OCMW uitgekeerde bestaansminimum, e.a. aan behoeftige familieleden in de eerste graad, terug te vorderen. Wanneer daar niet op ingegaan wordt zou de zaak ahangig gemaakt worden bij de rechtbank.

Als dat inderdaad zo is komt dit neer op een aanmoediging om „ maar alles op te leven ” wat niet alleen strijdig is met de aanmoedigingen tot sparen door de regering, maar er tevens op lijkt dat de openbare financiën gesaneerd worden ten koste van de „ kleine spaarder “.

Bovendien is het volstrekt onrechtvaardig dat verwanten zouden moeten opdraaien voor de levenswijze van een hunner, wijl zij dat niet kunnen beletten omdat ze daar noch op moreel noch op wettelijk vlak enige vat op hebben. Immers, in de hedendaagse permissieve samenleving wordt, wettelijk en filosofisch, een steeds grotere vrijheid gerealiseerd en gepropageerd, ook voor minderjarigen, met meer en meer mogelijkheden tot eigen beslissingsrecht tot gevolg, met alle risico's vandiën, terwijl juist daardoor verwanten minder en minder mogelijkheden overhouden om daarbij ontsporingen te voorkomen of tijdig te gaan.

Toch zouden ze de eventuele gevolgen moeten dragen zonder wettelijk verantwoordelijk te zijn. Kan het onlogischer ?

Zou mevrouw de Minister mij derhalve de juiste toedracht willen ter kennis brengen?

Antwoord

In mijn omzendbrief van 30 juli 1982 waarbij, ten gerieve van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn uit de Vlaamse Gemeenschap, de jaarlijkse en traditionele richtlijnen worden verstrekt voor het opmaken van hun begroting voor 1983, wordt inderdaad het KB van 9 juni 1981, tot bepaling van de grenzen en de voorwaarden voor verhaal op de onderhoudsplichtigen, in herinnering gebracht.

Daarbij wordt er evenwel tegelijkertijd op gewezen dat de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn vooraleer zij, ingeval van steunverlening, verhaal nemen op de onderhoudsplichtigen, de alimentatieverplichting nauwkeurig dienen te onderzoeken en dat er dus vooraf een sociaal onderzoek moet ingesteld worden waarbij de financiële draagkracht van de onderhoudsplichtigen en de familiale aspecten worden nagegaan.

Het gaat hier dus niet om een absolute en strakke regel, maar eerder om een richtlijn, waarbij een voldoende soepelheid bij de toepassing is ingebouwd. Dergelijke soepele richtlijn laat inderdaad toe tegelijkertijd het financieel evenwicht van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn zoveel mogelijk te vrijwaren en daarbij toch bij ieder geval van steunverlening rekening te houden met de sociale rechtvaardigheid.

Vraag nr. 29
van 17 september 1982
van de heer A. DE BEUL

Medisch-pedagogische instituten — Termijn voor doktersattesten

Volgens de onderrichtingen van het Ministerie van Volksgezondheid moeten leerlingen van medisch-pedagogische instituten binnen intemaats- en semi-inter-

naatsverband reeds na twee dagen afwezigheid wegens ziekte een doktersattest voorleggen, terwijl het Ministerie van Onderwijs een dergelijk attest eerst na vijf dagen afwezigheid voorschrijft.

Kan de geachte Gemeenschapsminister zich niet met haar collega van Onderwijs verstaan om te komen tot een gelijke termijn voor het vereisen van bedoeld doktersattest ?

Antwoord

De opdracht van een medisch-pedagogisch instituut is verschillend van deze van een onderwijsinstelling o.a. in die zin dat naast de pedagogische aanpak er een medische begeleiding wordt verzekerd.

Juist daarom is in de erkenningsnormen bepaald dat de inrichting moet beschikken over een medisch complex dat bestaat uit ten minste een bureau voor de geneesheer, ingericht als zaal voor klinisch onderzoek.

Bovendien moeten de inrichtingen voor 30 gehandicapten en meer beschikken over lokalen bestemd voor de ziekenverzorging. Ook de semi-internaten moeten beschikken over een bed dat speciaal voor de ziekenverzorging is bestemd.

Rekening houdend met de zoëven beschreven opdracht werd in de reglementering ingeschreven dat iedere afwezigheid buiten de schoolvakantie van meer dan 48 u. die niet door een medisch attest verantwoord wordt, tot gevolg heeft dat de dagprijs aan de inrichting niet wordt uitgekeerd.

Er zijn m.i. vooralsnog geen redenen om van deze zienswijze af te wijken.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 105
van 10 augustus 1982
van de heer W. KUIJPERS

Populierenziekte in Dijle- en Demervallei — Oorzaak, schade en maatregelen

Doorheen de Dijlevallei, bijvoorbeeld in de gemeenten Huldenberg, Loonbeek, Sint-Joris-Weert, Korbeek-Dijle, Egenhoven alsook in de Demervallei, bijvoorbeeld te Rotselaar, stellen wij vast hoe verschillende canada-bomen erg aangetast zijn door de populierenziekte.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke sluitende maatregelen hij heeft uitgevaardigd en welke de opgemeten schade is ?

Waarin schuilt de oorzaak van deze ziekte en kon deze niet bijtijds ingedijkt worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een belangrijke sterfte in de populierenaanplantingen in de valleien van de Dijle, de Demer en andere rivie-

ren, reeds einde mei vastgesteld werd en op dat ogenblik het voorwerp uitmaakte van een onderzoek door het bestuur van waters en bossen in samenwerking met het Rijksstation voor Populierenteelt te Geeraardsbergen.

Dit station kon vaststellen dat de meeste aangetaste bomen tot de variëteit „Robusta” behoren, terwijl de sterfteverschijnselen in hoofdzaak optreden in de te dicht geplante populierenbossen, gelegen in gesloten en weinig verluchte valleien.

Vanaf een leeftijd van ongeveer 15 jaren wordt de kroon en taksluiting van dergelijke populierenbossen dermate dicht dat de bladeren na regen en mist gedurende meerdere uren met een waterfilm bedekt blijven. Mede onder invloed van de temperatuur vindt de roestschimmel, *Melampsora larici-populina* speciaal op roestgevoelige variëteiten zoals Robusta, de ideale voorwaarden om de ganse bladoppervlakte te koloniseren en uiteindelijk de bladeren vroegtijdig te doen afvallen.

Dit is speciaal het geval geweest in de jaren 1980 en 1981 in de loop van dewelke, zowel in de boomkwekerijen als in de populierenbossen, uitzonderlijk hevige roestaantastingen optraden.

De vroegtijdige door de roest veroorzaakte bladval maakt op zijn beurt de weg vrij voor een tweede ernstige populierenziekte nl. de schorsbrand, of *Dot-hichiza populea*, welke via de bladlitteken in de scheuten en twijgen kan binnendringen.

Ook deze laatste infectie door schorsbrand is in de loop der laatste jaren in belangrijke mate opgetreden.

De aldus gedurende enkele opeenvolgende jaren weerkerende aantastingen door roest en schorsbrand van de ziektegevoelige populierenvariëteiten geven uiteindelijk aanleiding tot een algemene verzwakking en in vele gevallen tot het afsterven van oudere bomen.

De afgestorven populieren moeten zodra mogelijk geveld worden om kwaliteitsvermindering van het hout te voorkomen.

Praktisch kan enkel preventief opgetreden worden tegen de aantasting door de roest en de schorsbrand, namelijk door de bomen op ruimere afstand te planten en vooral door bij de aanleg van nieuwe beplantingen gebruik te maken van variëteiten die een hoge ziekteresistentie bezitten.

In dat verband dient erop gewezen dat het veredelingsonderzoek toegelaten heeft meerdere waardevolle ziekteresistente en goedgroeiende variëteiten te selecteren. Dertien nieuwe variëteiten zijn sinds enkele jaren opgenomen op de lijst van de officieel erkende populierenvariëteiten en zijn in de handel verkrijgbaar.

Anderzijds valt aan te stippen dat in toepassing van het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 het ministerie van landbouw, en meer bepaald de dienst voor plantenbescherming, bevoegd is om maatregelen te treffen met het oog op de bestrijding van voor planten en voor plantaardige produkten schadelijke organismen.

In dat raam dient vermeld dat in het nummer van juni 1982 van *Agricontact* — Koerier van het minis-

terie van landbouw — een artikel verscheen over de „Sterfte bij populier” waarin onder meer op het belang van de keuze van geschikte variëteiten voor nieuwe populierenaanplantingen gewezen wordt.

De houtvesterijhoofden werden hunnerzijds uitgenodigd een bijzonder verslag op te maken over de sanitaire toestand van de populierenaanplantingen in hun ambtsgebied.

Deze verslagen bevestigden de voornoemde vaststellingen van het Rijksstation voor Populierenteelt.

De populierenaanplantingen zijn bijna volledig in handen van privé-eigenaars. Een zeer geringe oppervlakte populierenbestanden maakt deel uit van de door het bestuur van waters en bossen beheerde bossen.

In de staatsbossen van de houtvesterij Leuven (Egenhovenbos, Rodebos) werden ongeveer 4.000 m aangetaste populieren voor velling gemerkt. Overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen van het boswetboek worden zij openbaar verkocht.

**Vraag nr. 106
van 10 augustus 1982
van de heer W. KUIJPERS**

Boomsterfte in het Leuvense — Oorzaak en maatregelen

Wij stellen vast hoe o.a. te Veltem-Beisem, Winksele en Herent een vrij belangrijke boomsterfte plaats grijpt langsheen holle wegen, aan de rand van bossen enz...

Dit is niet alleen toe te schrijven aan de droogte maar ook aan bepaalde ziekten. Als voorbeeld willen wij te Winksele-Herent de Dalenstraat, Bodemveldstraat en het Galgenveld-bos (rand) stellen.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke ziekten er zich hier voordoen, wat de oorzaak ervan is en welke bestrijdingsmaatregelen hij laat uitvoeren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat uit het door mijn diensten ingestelde onderzoek blijkt dat in de vermelde gemeenten alleen olmen afgestorven zijn, terwijl andere boomsoorten, zoals eiken, essen, boskersen en ook populieren, geen bijzondere ziekteverschijnselen vertonen.

In mijn antwoord op de vraag nr. 107 heb ik het geachte lid de gegevens verstrekt betreffende de bevoegdheid van de dienst voor plantenbescherming van het Ministerie van Landbouw inzake het eventueel voorschrijven van bijzondere maatregelen ter bestrijding van de iepenziekte.

**Vraag nr. 107
van 10 augustus 1982
van de heer W. KUIJPERS**

Olmenziekte — Bestrijdingsmaatregelen

In antwoord op mijn vorige parlementaire vraag betreffende de bestrijding van de olmenziekte werd ge-

antwoord dat aan de gemeentebesturen opdracht werd gegeven om dadelijk op te treden.

Nochtans stel ik vast dat het niet zo is.

Als duidelijk voorbeeld : de dode olmen langsheen de Haachtsesteenweg te Kampenhout.

Welke dringende en na te volgen maatregelen zal de geachte Minister ter zake opnieuw uitvaardigen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen, hetzij het vellen en ontschorsen van de door de iepeziekte aangetaste iepen voorschrijft, hetzij de behandeling ervan volgens de richtlijnen van de „ Dienst “.

Onder „ Dienst “ wordt verstaan de dienst voor plantenbescherming, die onder het ministerie van landbouw ressorteert.

Overigens voorziet het voornoemde koninklijk besluit dat de Minister van Landbouw, alsook de Minister van Financiën in verband met de internationale handel in planten en plantaardige producten, belast zijn met uitvoering ervan.

De vraag omtrent de dringende maatregelen die inzake de bestrijding van de iepeziekte opnieuw zouden moeten uitgevaardigd worden, zou daarom aan de Staatssecretaris voor Landbouw moeten gericht worden.

Volledigheidshalve voeg ik hieraan toe dat het bestuur van water en bossen in de aan zijn beheer toevertrouwde bossen waakt over de toepassing van de door het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 voorgeschreven maatregelen betreffende de bestrijding van de iepeziekte.

Vraag nr. 109 van 18 augustus 1982 van de heer J. GABRIELS

Jacht met meute — Herziening wetgeving

Een aantal milieuorganisaties wijzen mij erop dat de jacht met de meute toegelaten wordt van oktober tot januari. Daarbij worden praktijken gehanteerd met levende dieren, die alles behalve tot de categorie weidelijk jagen kunnen gerekend worden.

Graag had ik van de Minister vernomen:

- In welke gemeenten de jacht met de meute nog beoefend wordt ?
- In welke mate deze jacht definitief kan afgeschaft worden ?
- In welke mate door de Minister dit bestudeerd kan worden ?
- In hoeverre de Minister denkt over te gaan tot herziening van het veldwetboek en jachtwetboek.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de lange jacht traditioneel toegestaan werd door de jaarlijkse openingsbesluiten van de jacht.

Tot voor 2 jaar was de algemeen aanvaarde openingsperiode 20 september - 1 mei in gans het land. Deze periode geldt nog in het Waalse Gewest.

Vorig jaar werd deze jachtijd door mijn voorganger in het Vlaamse Gewest beperkt tot de periode gaande van 15 oktober tot 15 maart.

Dezelfde periode werd ook voor het jachtseizoen 1982-1983 hernomen. Overeenkomstig artikel 1 d) van het ministerieel besluit van 7 juli 1982 tot vaststelling van de opening en de sluiting van de jacht voor het seizoen 1982-1983 in het Vlaamse Gewest, mag deze jacht alleen worden beoefend in de gemeenten As, Bree, Dilsen, Maaseik, Maasmechelen, Meeuwen-Gruitrode, Opglabbeek en Deinze, Kruishoutem, Nazareth, Oudenaarde, Wortegem-Petegem, Zingem, Zulte, Anzegem, Deerlijk, Waregem en Zwevegem.

De lange jacht is een zeer oude wijze van jagen die nog in alle West-Europese landen in eer is.

Slechts een beperkt aantal dieren worden werkelijk bemachtigd in de loop van het seizoen. De verontrusting die zij veroorzaakt bij het reewild, dat het voornaamste bejaagd wild is, is gering.

Ik acht het dus ook niet aangewezen de huidige restrictieve regeling van de lange jacht te wijzigen die trouwens slechts door een paar verenigingen wordt beoefend.

Een eventuele herziening van het Veldwetboek behoort tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Landbouw.

Een aantal wijzigingen van de jachtwet worden thans door mijn diensten bestudeerd.

Vraag nr. 111 van 26 augustus 1982 van de heer H. SUYKERBUYK

Bos- en natuurgebieden — Staatssubsidie aan lokale overheden

Ter zake het Bosbeleid heb ik volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel ha bos- en natuurgebied sinds 1 oktober 1980 zijn aangekocht door hemzelf of zijn voorganger.
2. Wil de Minister zeggen over welke aankopen het gaat (plaats en aantal ha, en welke prijs werd betaald).
3. Behoren deze eigendommen tot het patrimonium van het Vlaamse Gewest?
4. Is het juist dat bepaalde aankopen nog niet betaald zijn, en zo ja, dewelke en voor welk bedrag.
5. Hoeveel toekenningen van staatssubsidie aan lokale overheden, voor de aankoop van bos- en natuurgebieden, zijn sinds 1 oktober 1980 gegeven. Hoeveel subsidie-toekenningen (eventueel ook van vóór 1 oktober 1980) aan deze lokale overheden zijn nog niet uitbetaald.
6. Kan de geachte Minister overwegen — nadat hij onlangs verklaarde het geld, bestemd voor dorps- en stadssaneringsprojecten niet op te kunnen —

deze kredieten aan te wenden om toegezegde subsidies te betalen. Dat zou die lokale overheden dan in het bezit stellen van hetgeen hen rechtmatig toekomt en hen niet meer verplichten dure leningen aan te gaan en te betalen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de aankopen van bossen en natuurgebieden gebeuren met gesplitste kredieten. Dit betekent dat de aankoopssom wordt vastgelegd vóór het verlijden van de akte, op het krediet van het lopend jaar, terwijl de werkelijke betaling pas later kan geschieden, al dan niet met de kredieten van een volgend dienstjaar, of gewoon kan wegvallen, zo, om welke reden ook, de verkoop niet doorgaat.

Om redenen van begrotingstechniek worden de vastleggingen en de ordonnancering apart in rekening gebracht. Statistisch is een overzicht van de verrichte operaties slechts mogelijk wanneer men het begrotingsjaar in zijn geheel beschouwt en voor wat 1982 betreft, tot en met 15 augustus 1982.

Hierna volgt de opgave van de vastleggingen en ordonnanceringen :

Jaar	Vastleggingen	goed voor	ordonnanceringen
1980	588,8 milj. fr.	1.043 ha	520,6 milj. fr.
1981	616,1 milj. fr.	1.391 ha	407,9 milj. fr.
1982	26,0 milj. fr.	51 ha	338,2 milj. fr.
(tot 15/8)		2.485 ha	

1. Tijdens de voormelde periode werd daarvan in totaal voor 2.256 ha bos en natuurgebied aangekocht.

2. Deze aankopen verdelen zich als volgt (per provincie) :

A. West-Vlaanderen :

Zedelgem Vloetenveldbos	19 ha 36	15.000.000
Diksmuide Viconia-Kleiputten	22 ha 56	11.476.000
Heuvelland	8 ha 33	5.000.000
Sijsele Rijckevelde	24a	166.000
Beemem Lippensgoed	111 ha	61.000.000
Merkem-Houthulst	12 ha 87	4.900.000
Kortrijk Kleiheuvel-Kennedybos	15 ha 95	5612.465

B. Oost-Vlaanderen :

Ronse Muziekbergbos	13 ha 61	8.000.000
Zulte Leiearm	5 ha 32	2.050.000
Maldegem-Ursel Drongengoed	91 ha 37	38.500.000
Ursel Drongengoed	43 ha 81	32.830.000
Moerbeke Carcoolbos	28 ha	15.000.000

C. Brabant:

Liedekerkebos	53 ha 79	35.000.000
Linkebeek	8 ha 50	19.390.000
Heikruis-Pepingen Bos Terrest	29 ha 26	17.665.000
Vilvoorde-Grimbergen Daumerie	25 ha	30.000.000
Malderen	3 ha 20	1.988.591
O.L.Vr. Tielt Walebos	10 ha 02	3.648.220
Tielt-Winge Troostenbergbos	55 ha 67	28.200.000

D. Antwerpen

Kalmthout Kalmthoutse Heide	31 ha 34	11.211.456
Niel	1 ha 95	1.101.228
Brasschaat Domein Inslag	147 ha 19	116.894.940

Brecht-Rijkevorsel Kleiputten	109 ha	50.000.000
Lichtaart Zwart Water	14 ha 85	5.402.271
Balen Most (ruiling)	—	1.400.000
Arendonk Hoge Vijverbos	128 ha 35	50.932.587

E. Limburg :

Hasselt	7 ha 50	3.191.000
Lanklaar	82 ha 90	3 1200.000
Heers	41 ha	19.600.000
Gors	10 ha 95	4.930.000
Lanaken	27 ha 83	12.000.000
idem	30 ha 63	13.500.000
Lanaken	0 ha 30	121.000
Dilsen	7 ha 54	3.160.000
Dilsen-Lanklaar	28 ha 21	14.100.000
Dilsen Lanklaar Stokheimderbos	15 ha 22	6.540.000
Dilsen-Lanklaar Stokheimderbos	5 ha 54	1.800.000
Dilsen Lanklaar Koeiweyde-Heereveld	9 ha 72	2.917.000
Lanaken en Maasmechelen	46 ha	19.555.000
Bilzen	95 ha 50	40.587.500
Zonhoven	1 ha 61	720.000
Zonhoven	42 ha	14.802.000
ZonhovenWelleken	4 ha 02	2.000.000
Zonhoven Klein-Hengelbos	94 ha 57	40.000.000
As	0 ha 33	117.000
Hasselt-Kuringen Galgen berg	116 ha	48.720.000
Voeren Welberg	1 ha 09	440.000
Borgloon	46 ha	20.850.000
Zelem St. Jansbergbos	38 ha 11	14.000.000
Bocholt	55 ha 01	26.500.000
Opglabbeek	5 ha	1.850.000
Opglabbeek Ophovenderheide	120 ha	38.548.800
Meeuwen	4ha 15	1.870.000
Helchteren- Zolder	133 ha 08	49.040.000
Helchteren	18ha	7.529.000
Houthalen-Helchteren	51 ha 20	23.764.000
Houthalen-Helchteren Kraaibos	9 ha 41	4.233.300
Kinrooi Grootbroekbos	26 ha 40	8.000.000
Bree	6 ha 45	2.452.700
Neeroeteren	8ha 17	3.653.500
Maaseik	8 ha 37	3.349.000
Kaulille	2 ha 34	700.000
Meeuwen-Gruitrode	11 ha 54	4.962.000
Meeuwen-Gruitrode Heide	6 ha 45	2.257.000
Hamont-Achel Beverbeek	2 ha 66	1.000.000
Overpelt Pijnvenbos	4ha 12	1.854.000
Hechtel Pijnvenbos	1 ha 98	990.000

3. Al deze aankopen werden verwezenlijkt met kredieten van de Vlaamse Gewestbegroting en behoren derhalve tot het patrimonium van dit Gewest.

4. Alle aankopen waarvan de akten reeds werden verleden zijn thans betaald. Wel blijven er nog een aantal verwijlintersten, hypotheekkosten en zegelrechten te vereffenen. Deze kunnen slechts in vereffening worden gesteld van zodra de juiste betalingsdata gekend zijn.

5. Blijkens inlichtingen door de administratie verstrekt, belooft het totaal bedrag 235,2 miljoen, waarvan 106,3 miljoen beperkt tot het stadium van de principiële belofte. De vast belofte van toelage wordt onmiddellijk in vereffening gesteld, wat betreft de verwervingen.

Ik vestig er hierbij de aandacht op dat de tijdsplanning welke verloopt tussen de principiële belofte en de vaste belofte aan zeer verschillende factoren kan te wijten zijn, en niet enkel aan het budgettaire probleem.

6. Dit zal inderdaad overwogen worden in het kader van de aanstaande budgetcontrole. Overhevelin-

gen van een begrotingspost naar een andere dienen evenwel goedgekeurd te worden door de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 113
van 17 september 1982
van de heer H. SUYKERBUYK

Weekendverblijven — Overlegprocedure

Het overleg tussen de Minister, de Koning Boudewijn-stichting, de Bond Beter Leefmilieu en het Nationaal Comité Weekendverblijven zou zijn vastgelopen.

Ik weet niet of de geachte Minister het gesprek opnieuw vlot wil krijgen. Daar ik voorstander ben van een gemeentelijke aanpak, had ik graag het standpunt van de geachte Minister hieromtrent vernomen. Het zou overigens een gelegenheid zijn om te bewijzen dat gemeentelijke autonomie niet alleen met de lippen wordt beleden.

Men zou de problematiek per gemeente kunnen aanpakken, waarbij de drie gesprekpartners zouden zijn: het gemeentebestuur, de diensten van stedenbouw en ruimtelijke ordening en de erkende vertegenwoordiging van de weekendverblijven.

Antwoord

De besprekingen in de rondetafelconferentie waaraan de Koning Boudewijnstichting, de Bond Beter Leefmilieu, het Nationaal Comité der Weekendverblijven, het Bestuur van de Stedenbouw en het Kabinet deelnemen, hebben betrekking op de algemeenheid betreffende de bescherming van de open ruimten. Tevens wordt gepoogd door een vergelijking van de standpunten te komen tot het vaststellen van algemene principes die voor het beleid kunnen dienstig zijn onder meer i.v.m. de behandeling van het probleem der weekendverblijven.

Wanneer concrete problemen worden gesteld, wordt de betrokken gemeente uitgenodigd, of vergadert men ter plaatse. Aangezien de besprekingen echter in dit stadium over algemene principes en een algemene aanpak handelen, is het in dit stadium slechts uitzonderlijk dat concrete problemen worden aangeraakt.

Het is de bedoeling de besprekingen in de rondetafelconferentie opnieuw op gang te brengen, daartoe werd reeds overleg gepleegd met alle betrokken partijen.

Het spreekt voor zichzelf dat, indien men in het stadium komt van de concrete gevallen, de desbetreffende gemeenten bij de besprekingen zullen betrokken worden.

Vraag nr. 114
van 17 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Nertsenkwekerij te Pepingen — Bouwvergunning

Te Pepingen werd bij het gemeentebestuur een bouw-aanvraag ingediend voor een nertsenkwekerij. De

omwonenden werden per aangetekend schrijven hiervan in kennis gesteld op 25 augustus 1982 en kregen 14 dagen de tijd om hun opmerkingen en/of bezwaren in te dienen.

Ingevolge foutieve berichten zou het schepencollege van Pepingen hiervoor een gunstig advies gegeven hebben aan Stedenbouw van het betrokken gebied. Doch op 25 maart 1982 nam hij een weigeringsbesluit als gevolg van het ongunstig advies van Stedenbouw.

De bewoners verzetten zich tegen deze inplanting en formuleren de hiernavolgende grieven :

- schending van het landschap;
- vrees voor stankoverlast;
- bevuilding van het oppervlakte- en grondwater;
- schending van het agrarisch gebied;
- vrees voor ontsnapping van nertsen met de bedreiging voor het pluimvee;
- gevoelige waardevermindering van hun eigendom;
- enz.

Niettegenstaande een negatieve beslissing van Stedenbouw en het weigeringsbesluit van de gemeente Pepingen werd toch met de bouw begonnen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wordt er al dan niet een bouwvergunning afgeleverd voor het perceel A nr. 189/H + 1 voor het bouwen van een nertsenkwekerij?
2. Beantwoordt het bouwplan aan de gestelde eisen, zoals : niveauverschillen, watervoorziening en gebruikte materialen?
3. Is het waar dat reeds begonnen werd met de bouw van dit bedrijf? Welke maatregelen zal de geachte Minister treffen indien blijkt dat nog geen vergunning werd afgeleverd ?

Antwoord

1. Voor het perceel A nr 189/H + 1 werd tot op heden geen bouwvergunning afgeleverd voor de bouw van een nertsenkwekerij.
2. Door de gemeente werd een ontvangstbewijs voor een volledig dossier betreffende de vraag tot bouwvergunning afgegeven. Noch de gemeente, noch het Bestuur van de Stedenbouw hebben bemerkingen geformuleerd betreffende het al dan niet beantwoorden van de bouwplannen aan de vigerende bepalingen van het MB van 6 februari 1971, dat de samenstelling van het bouwdoossier regelt.
3. Uit inlichtingen ingewonnen bij de provinciale directie van de stedenbouw blijkt dat geen bouwover-treding aldaar bekend is.

Vraag nr. 115
van 17 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Begijnendijk — Bouwvergunning in agrarisch gebied

Te Begijnendijk, meer bepaald in de Sleutelbaan, werd op het perceel sectie B-228 H een visvijver ge-

graven en een bestaand bijgebouw (oud dierenhokje) omgebouwd tot clubhuis en cantine.

Volgens het gewestplan Aarschot-Diest KB 7 november 1978 is het betrokken terrein gelegen in het agrarisch gebied.

Volgens informatie waarover ik beschik, maakt het betrokken perceel deel uit van een op 21 januari 1969 goedgekeurde verkaveling en zouden de uitgevoerde werken in strijd zijn met de verkavelingsvoorschriften.

Hierbij vindt de geachte Minister een afschrift van een brief welke ik op 28 juli 1982 verzond aan het college van burgemeester en schepenen van Begijnendijk waarop tot op heden geen schriftelijk antwoord kwam.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Werd voor het graven van de visvijver en het bouwen van de kantine en clubhuis een rechtsgeldige toelating verleend?
2. In ontkennend geval, welke maatregelen overweegt de geachte Minister te nemen tegen de overtreder?
3. In bevestigend geval, wie leverde de vergunning af en wanneer?

Antwoord

In verband met de aangehaalde aangelegenheid kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

1. Voor wat het vergroten van de vijver en het verbouwen van een bestaand bijgebouw tot clubhuis en kantine betreft, werd geen rechtsgeldige bouwtoelating verleend.
2. Op 27 maart 1981 werd door het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening, provincie Brabant, de overtreding gemeld aan de Procureur des Konings en het herstel van de plaats in de vorige toestand gevorderd.

Vraag nr. 116
van 20 september 1982
van de heer D. VERVAET

Maasdal te Halle — Zandwinning

Op 13 juli 1982 stelde de heer Anciaux u een parlementaire vraag in verband met de zandwinning in het Maasdal te Halle. Uit uw antwoord kan ik afleiden dat er inderdaad dergelijke plannen bestaan en dat ze momenteel nader worden onderzocht. Dit antwoord betreft enkel het eerste gedeelte van desbetreffende vraag.

Graag vernam ik van de geachte Minister dan ook een duidelijk antwoord op het tweede en derde gedeelte van bovengenoemde vraag, namelijk :

1. Gaat de geachte Minister rekening houden met het beschermd statuut van het Maasdalbos en omliggende?

2. Is de geachte Minister er zich van bewust dat het uitvoeren van deze plannen een zware aanslag op het leefmilieu betekent?

Antwoord

1. Bij de behandeling van een bouwaanvraag strekkende tot het wijzigen van het reliëf van de bodem, aanvraag welke nodig is tot het uitvoeren van de zandwinning en dit in toepassing van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening, moet uiteraard rekening gehouden worden met wettelijke bepalingen ter zake.
2. Een eventuele aanvraag zoals onder 1. - vermeld zal dienen onderzocht uit stedebouwkundig en planologisch oogpunt. Een element van dusdanig onderzoek kan een milieu-effect-rapportering zijn.

Op dit ogenblik is echter nog bij de stad Halle, noch bij het bestuur van de stedebouw een aanvraag ingediend. Een definitieve uitspraak kan maar geformuleerd worden aan de hand van een volledig dossier; het is dan ook voorbarig nu reeds conclusies te trekken.

Vraag nr. 117
van 6 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

„De Langendonken” On wettelijke bodem wijziging

De v.z.w. Belgische Natuur- en Vogelreservaten te Herselt doet haar beklag over de in gang zijnde reliëfwijzigingen in de nabijheid van de bijna 4 ha grote : De Langendonken; een natuurgebied dat gesitueerd is op het gewestplan Herentals-Mol.

Volgens de gegevens waarover ik beschik, zijn sinds augustus belangrijke reliëfwerken in uitvoering wat een negatieve invloed op de waterhuishouding en uiteraard ook op de plantengroei heeft.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen :

1. werd toelating verleend om op de belendende percelen van de Langendonken reliëfwerken uit te voeren? Zo ja, wanneer en door wie?;
2. welke maatregelen de geachte Minister gaat nemen in geval deze bodemwijziging onwettelijk plaatsvindt ?

Antwoord

1. Voor deze werken werden geen bouwaanvragen ingediend en derhalve beschikken betrokken eigenaars dan ook over geen bouwvergunning.
2. Door de gemeentelijke politie van Herselt werd procesverbaal opgesteld ten laste van de overtreders.

In twee gevallen waren de werken reeds voltooid op de dag van vaststelling. Voor het andere geval werd de staking van de werken bevolen.

Aan het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening heb ik opdracht gegeven om een onderzoek ter plaatse in te stellen.

De verdere afhandeling van deze 3 misdrijven zal binnenkort gebeuren na raadpleging van de dienst van het groenplan, i.v.m. de heraanplantingen en na overleg met het Schepencollege.

Vraag nr. 118
van 6 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Poldergebied te Hoboken — Bescherming

De industrialisering van de poldergebieden heeft een diep gat geslagen in ons landbouwareaal en natuurpatrimonium. Grote oppervlakte beste landbouwgrond is voor altijd voor exploitatie onttrokken en de laatste brokjes die nu nog resten, wil de plaatselijke bevolking met hart en tand beschermen tegen de verdere aftakeling.

Het poldergebied te Hoboken is zo'n restantje dat volgens de milieugroep (WHOP) aldaar gemanipuleerd wordt door overheid en bouwpromotoren.

Niettegenstaande een vurig pleidooi van een groep vooraanstaande stedenbouwkundigen, om deze laatste 150 ha natuurschoon te bewaren, werd toch gestart met de uitbouw van de Polderstad.

Kan de geachte Minister mij zeggen:

1. waarom geen rekening werd gehouden met het pleidooi van de groep vooraanstaande stedenbouwkundigen ;
2. of de mogelijkheid nog bestaat om de verdere uitbreiding van het polderproject te stoppen; In ontkennend geval, waarom niet;
3. waarom (overwegend) eerst de bevolking van zich moet afbijten om een stuk natuurgebied te vrijwaren tegen de vernielingsdrang van sommige bouwen expantiepromotoren? Mag de bevolking dan geen enkel natuurvriendelijk initiatief verwachten vanwege de bevoegde overheid ?

Antwoord

In verband met hogergenoemde vragen, kan ik het geachte lid, het volgende mededelen :

Betrokken gronden liggen (volgens het definitief gewestplan Antwerpen), enerzijds in het woongebied, anderzijds in een recreatiegebied en een gedeelte in het parkgebied.

Bij het opstellen van het gewestplan Antwerpen werd rekening gehouden met een aantal feitelijke en juridische gegevens over het betrokken gebied.

Voor wat betreft het gedeelte gelegen in het woongebied kan worden opgemerkt dat hiervoor een Bijzonder Plan van Aanleg nr 33 „ Polderstad” bestaat, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 24 februari 1966, bestaande uit een bestemmingsplan en een ont-eigeningsplan.

Op 26 september 1972 werd een KB uitgevaardigd voor een zoneringsplan art. 17 „ Volkswoningen “. Op basis van deze juridische gegevens werd door de Vlaamse Executieve beslist, ter voorbereiding van het opstellen van het definitief gewestplan Antwerpen, dat betrokken gronden in de woonzone diende weer-

houden te worden. Voor wat betreft de sportzone bestaat er eveneens een Bijzonder Plan van Aanleg „ Sportzone” goedgekeurd bij KB van 12.12.1974.

Op basis van beide KB's werden reeds bouwvergunningen afgeleverd, voor fasen I en II van de verkaveling en voor het bouwen van een was- en kleedplaats in de sportzone.

Vraag nr. 119
van 6 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

„ Oude Schelde ” te Weert — Teloorgang

In Het Nieuwsblad van 17.9.1982 las ik dat de Oude Schelde te Weert ingevolge verwaarlozing met teloor-gang wordt bedreigd. Slib, Bodemgisting alsmede de toevoer van grote hoeveelheden herbiciden en pesticiden, gebruikt in de landbouw, bedreigen een brok-jep prachtig natuur.

Graag verneem ik van de geachte Minister:

1. of zijn Kabinet op de hoogte is van de verwaarlozing (en de gevolgen hiervan) van de Oude Schelde;
2. wat hij kan en denkt te doen om de verdere aftakeling van dit natuurschoon tegen te gaan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de problemen van de dichtslibbing en de achteruitgang van de waterkwaliteit in de Oude Schelde te Weert/Bornem sinds enkele maanden het voorwerp uitmaken van overleg tussen o.m. het polderbestuur, het provinciebestuur, de Landelijke Waterdienst en de milieugroepering.

Met het oog op de uitbaggering van de Oude Schelde en de storting van de slibspecie werd een ecologisch rapport opgemaakt door de Dienst Leefmilieu van de gemeente Bornem.

De evaluatie van deze problematiek is inmiddels zover gevorderd dat binnenkort een ontwerp zal kunnen worden overgelegd betreffende buitengewone onderhoudswerken aan deze waterloop van tweede categorie met inachtneming van de milieuaspecten.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUIS-VESTING

Vraag nr. 33
van 17 september 1982
van de heer H. DE LOOR

Bouwpremieverbintenissen — Personeel belast met controle

Artikel 8, d en 13, § 2 van KB 25 augustus 1980 tot instelling, voor het Vlaamse Gewest, van bouwpre-mies voor het oprichten of verwerven van nieuwe woningen bepaalt de controlebevoegdheid van de ambtenaren ressorterend onder de bevoegde Minister van Huisvesting van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze wordt beperkt tot het onderzoek naar het naleven van de in artikel 8 van voornoemd besluit aangegane verbintenissen.

Graag hadden we het volgende vernomen.

1. Worden buiten deze controlebevoegdheden nog andere onderzoeken ondernomen of uitgevoerd door functionarissen van het Bestuur voor de Huisvesting?
2. Zo ja, graag een limitatieve opsomming van de aard van de mogelijke onderzoeken met summier omschrijving van de onderzoeken.
3. Hoeveel functionarissen verrichten er deze onderzoeken?
4. Welke opleiding — administratieve graad buiten beschouwing gelaten — hebben deze functionarissen gehad?
5. Zo de opleiding in de dienst werd verstrekt, zouden we graag vernemen:
  - a. hoelang deze duurde;
  - b. de aard ervan;
  - c. over welke kwalificaties — onafgezien van de administratieve graad — de personen beschikken die de opleiding verzekeren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

Het koninklijk besluit van 25 augustus 1980, gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 maart 1982, voorziet inderdaad in een controlebevoegdheid vanwege de ambtenaren van het Bestuur voor de Huisvesting op de in artikel 8 vermelde verbintenissen.

Het gaat in dit geval om onderzoeken die meestal plaats hebben nadat de premie reeds werd verleend en die slechts worden uitgevoerd nadat het Bestuur in kennis werd gesteld van een inbreuk op bedoelde verbintenissen.

Dergelijke onderzoeken worden uitsluitend uitgevoerd door vier maatschappelijke assistenten die reeds tien jaar bij het Bestuur voor de Huisvesting in dienst zijn.

Naast deze onderzoeken moeten noodzakelijker wijze plaatsbezoeken worden verricht, vooraleer de bouwpremie wordt verleend, in die gevallen waar betwistingen ontstaan omtrent de te vervullen voorwaarden.

Die mogelijke onderzoeken zijn derhalve niet limitatief omdat zij betrekking kunnen hebben op alle voorwaarden gesteld in voormeld besluit van 25 augustus 1980 en in het ministerieel besluit van 18 maart 1981 tot vaststelling van de technische minimumvoorwaarden waaraan de woningen moeten voldoen.

Deze laatste onderzoeken worden uitgevoerd door een 5-tal ambtenaren die een opleiding hebben genoten van hoger secundair, hoger of universitair onderwijs. Slechts een beperkt gedeelte van hun opdracht bestaat in het uitvoeren van dergelijke onderzoeken.

Ze hebben allen een substantiële kennis van de bouwpremiereglementering ingevolgen een jarenlange ervaring in de dienst zelf en bovendien wordt hun praktische kennis op permanente wijze bijgewerkt onder leiding van het diensthoofd.

Vraag nr. 35 van 17 september 1982 van de heer E. VANKEIRSILCK

Directie Huisvesting — Personeelsbezetting

Bij de directie Huisvesting is een nijpend tekort aan personeel om de vele aanvragen tot het bekomen van een bouwpremie, verwervingspremie, saneringspremie enz. met bekwame spoed te kunnen afhandelen.

Dit langdurig uitblijven van een beslissing leidt enerzijds tot wrevel bij de premieaanvragers en stelt anderzijds ongetwijfeld deze nochtans toegewijde administratieve dienst ten onrechte in een ongunstig daglicht.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te laten weten welke maatregelen hij genomen heeft om deze personeelsbezetting opnieuw op peil te brengen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik ten volle bewust ben van het steeds groter wordend personeelstekort bij het Bestuur voor de Huisvesting.

In de vergadering van de Vlaamse Raad dd. 30 juni 1982 heeft de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, dit probleem ook besproken.

Omdat wij, ondanks verschillende pogingen er niet in geslaagd zijn bij de Nationale Regering personeel te bekomen, heb ik het nodig geacht om op de eerste vergadering van de Vlaamse Executieve na de vakantie (9 september 1982) een nota te laten bespreken, waarbij de personeelsproblematiek in het Bestuur voor de Huisvesting werd behandeld.

Ik moet het geachte lid echter opmerkzaam maken op het feit dat personeelsaangelegenheden tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve behoren, aan wie ik u vraag voor passend gevolg heb toegezonden.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 23 van 20 augustus 1982 van de heer J. VALKENIERS

A-dienst — Half-time betrekkingen

Aan een A-dienst wordt slechts een half-time sociaal assistent en een half-time psycholoog toegestaan al-

hoewel deze diensten permanent ongeveer 30 patiënten hospitaliseren en er praktisch altijd een polyklinische psychiatrische dienst aan verbonden is.

Aan de andere kant is aan iedere dienst voor geestezondheid een full-time sociaal-assistent en een full-time psycholoog verbonden zonder dat er enige voorwaarde gesteld wordt, wat b.v. het aantal geziene patiënten of opgestelde dossiers betreft.

Is dit wel logisch gezien het duidelijk is dat de half-time betrekkingen toegestaan voor de A-diensten onvoldoende zijn?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

- In de A-dienst de half-time sociale assistent en half-time psycholoog bijgestaan worden door 4 andere personen met een licentiaatsdiploma, of met een diploma van niet-universitair onderwijs met een paramedisch, sociaal, pedagogisch of artistiek karakter, zoals psycholoog, ergotherapeut, socioloog, enz.
Dit personeel werkt niet voor de polikliniek.
In totaal zijn er 16 personeelsleden voorzien voor 30 A-patiënten.
- Volgens het KB van 20/3/75 dient een Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg een bevolking van 50 000 inwoners te bedienen.
Voor het Vlaamse landsgedeelte zouden er bijgevolg 113 centra kunnen ingepland worden.
Aangezien er tot op heden slechts 62 centra erkend zijn, mag men stellen dat iedere dienst een populatie bestrijkt van gemiddeld 9 1 000 inwoners.
In deze context is het bijgevolg evident dat de equipes voor geestelijke gezondheidszorg kunnen beschikken over full-time psychologen en maatschappelijk werk(st)ers.

Vraag nr. 24

van 25 augustus 1982

van de heer J. VALKENIERS

Diensten van de pediatrie — Bezetting

Graag kreeg ik de bezetting van de diensten van pediatrie in Halle-Vilvoorde en Oost-Vlaanderen in de afgelopen drie jaar?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de bezetting van pediatriediensten voor de betrokken gebieden volgend beeld vertoont :

1. Oost-Vlaanderen

Gemiddelde bezetting	Gemiddelde verblijfsduur
1979 60,90%	11,79 dagen
1980 57,74%	11,05 dagen
1981* 54,38%	10,20 dagen

* voorlopige cijfers.

2. Halle-Vilvoorde

Gemiddelde bezetting	Gemiddelde verblijfsduur
1979 38,14%	7,01 dagen
1980 38,97%	8,81 dagen
1981* 31,95%	6,62 dagen

* voorlopige cijfers.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 102

van 13 augustus 1982

van de heer J. VALKENIERS

Onderwijs — Toenadering tot het bedrijfsleven

Onlangs zijn de onderwijsministers van de EG tot het besluit gekomen dat bruggen moeten worden geslagen tussen het onderwijs en het bedrijfsleven.

Hoe gaat het departement van de geachte Minister dit in de praktijk omzetten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er bij het streven naar toenadering tussen het onderwijs en het bedrijfsleven concreet onderscheid dient gemaakt tussen acties op korte termijn, die vooral het lenigen van de grootste plaatselijke noden beogen, en die vaak een experimenteel karakter hebben en acties op langere termijn, dit een totaal nieuw beleid ter zake als grondslag hebben.

1. Acties op korte termijn

Het uitvoeren van een aantal experimenten waarbij aan jongeren vanaf 16 jaar de mogelijkheid wordt geboden om een alternerende opleiding te volgen, d.w.z. halftijds als werknemer en deeltijds als cursist.

De schoolse opleiding zal aanvullend zijn, zowel bij de algemene vorming als bij de opleiding in het bedrijf. Zij zal verstrekt worden binnen het onderwijs voor sociale promotie of binnen het voltijds dagonderwijs.

Als bedrijfssectoren wordt gedacht aan o.a. de bouwsector, de houtverwerkende, de metaalverwerkende en de textielnijverheid.

Het bijscholen van leraars technische vakken en beroepspraktijk, door studiedagen, in samenwerking met de industrie en de ambachtelijke sectoren.

Momenteel wordt de wettelijke en organisatorische haalbaarheid onderzocht van een experimenteel wisselproject, waarbij leraars voltijds industriële stages kunnen volgen en ondertussen vervangen worden in hun onderwijsopdracht door bevoegde BTK-ers.

2. Acties op langere termijn.

Ingaand op de beleidsverklaring van de Vlaamse Regering, op de aanbevelingen van de GERV, op de adviezen van de EG en op de directieven gefor-

muleerd in het recente rapport van de nationale Raad voor Wetenschapsbeleid i.v.m. de toenadering tussen onderwijs en bedrijfsleven, werken wij ernstig aan een ontwerp tot oprichting van een Vlaamse overleg- en adviesraad voor beroepsgerichte opleiding en vorming. Deze raad, samengesteld uit afgevaardigden van onderwijs, sociale partners, RVA en overheid, zal ons adviseren i.v.m. het slaan van bruggen tussen onderwijs en bedrijfsleven.

Deze bruggen tussen onderwijs en bedrijfsleven zullen zich moeten vertalen in structurele, inhoudelijke, menselijke, materiële, financiële en juridische termen.

De Raad zal, om verantwoorde aanpassingen te kunnen formuleren, zich dienen op te splitsen in sectorcommissies gericht naar de verschillende bedrijfstakken. Hier zal aandacht besteed worden aan de uitwerking van evolutieve beroepsprofielen die rekening houden met de kwalificatie- en de kwalificatieaspecten die zich zullen voordoen t.g.v. het permanente, technologische en organisatorische vernieuwingsproces, dat een van de concrete kenmerken van onze industrie is.

De taak van de Raad zal vooral liggen in het formuleren van een gebundeld, budgettair verantwoord en gericht beleid.

Het stimuleren van stages (*), optimaliseren van bedrijfsbezoeken en informatiesessies voor leraars en studenten i.s.m. sociale partners en bedrijfsleven, het beschikbaar stellen en aanpassen van het wettelijk kader, verstrekken van concrete informatie (via DATA BANK) en begeleidingsdocumenten voor de betrokkenen.

Op regionaal vlak worden ook informatiesessies voorzien voor bedrijfsleven en onderwijs, om de strategieën ter zake vlotter uit te werken en vraag en aanbod op elkaar af te stemmen.

Vraag 104
van 1 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Veestapelbedrijven — Afvoer van drijfmest

In mijn parlementaire vraag nr. 77 dd. van 17.6.1982 met betrekking tot de afvoer van drijfmest, afkomstig van moderne veestapelbedrijven, vroeg ik aan Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu of er van overheidswege controle uitgaat naar de afvoer van geproduceerd drijfmest?

Aangezien het hier een aangelegenheid betreft die uw ministerie aanbelangt, wens ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord, op de volgende vragen.

1. Heeft men enig idee hoe groot de hoeveelheid is van het geproduceerd drijfmest in Vlaanderen en

of hierop enige controle van overheidswege wordt uitgevoerd qua samenstelling en lozing?

2. Werden gedurende de laatste 5 jaar tegen de bestaande wetten en besluiten overtredingen vastgesteld?

Antwoord

1. De totale hoeveelheid dierlijke mest geproduceerd in Vlaanderen bedraagt circa 30.390.000 ton. Dit cijfer slaat op mest afkomstig van runderen, varkens en kippen. De scheikundige samenstelling van de verschillende soorten mest is gekend. Het is verboden mest te lozen.
2. Binnen het ambtsgebied van de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken werden sinds '77, 16 processen-verbaal van agrarische verontreiniging opgesteld. Op een uitzondering na waren het allemaal agrarische bedrijven die in overtreding waren met artikel 2 van de wet van 26 maart 1971. Ik heb niet kunnen nagaan of elders in Vlaanderen gelijksoortige overtredingen geverbaliseerd werden.

Vraag nr. 108
van 16 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Ranst — Ongeoorloofd storten van afval in groengebied

Op mijn mondelinge vraag nr. 37 in verband met het ongeoorloofd storten van afval in een groengebied te Ranst, kreeg ik het antwoord, ik citeer:

„De bevoegde gezondheidsinspecteur onderneemt de nodige stappen bij de burgemeester om de stortplaats te doen sluiten. Persoonlijk heb ik de burgemeester aangemaand in toepassing van artikel 22, punt 1° van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming de nodige maatregelen te nemen.” Einde citaat.

Verschillende controles, persoonlijk uitgevoerd ter plaatse, hebben aan het licht gebracht dat nog steeds vrachtwagens op en af het stort rijden.

Wij zijn in het bezit van documenten van recente datum, afkomstig van een bekende firma die haar industriële afval nog steeds naast het Netekanaal stort.

Kan de geachte Minister mij zeggen waarom de bevoegde gezondheidsinspecteur deze onwettige toestand laat bestaan?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de stortplaats te Ranst-Emblem thans onder toezicht staat van de bevoegde ambtenaren van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

Op 4 augustus 1982 werd ter zake door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest een PV van vaststelling opgemaakt conform de bepa-

(*) Wettelijk geregeld voor leerlingen 6e en 7e jaren TSO en BSO-HC door omzendbrieven SO-2(82) 11 en 12 van 1 juni 1982.

lingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982, houdende de regelen in verband met toezicht (BS 8 mei 1982).

Ondanks het feit dat de uitbater zowel door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest als door de heer Burgemeester van de Gemeente Ranst werd geverbaliseerd en hem verbod werd opgelegd om nog te storten, diende op 17 september 1982 een nieuw PV opgesteld te worden vermits er nog steeds gestort werd.

Inmiddels werd, gelet op de gezondheidstoestand van de uitbater, een nieuwe termijn bepaald binnen de welke de uitbater de gelegenheid geboden wordt de stortplaats te saneren. Deze termijn verloopt op 15 november 1982.

Afhankelijk van het resultaat, zal de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest op 15 november 1982 beslissen het stort al dan niet te verzegelen.

Vraag nr. 109
van 20 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Waterzuiveringsstations — Aantal

Telkens een waterzuiveringsstation in dienst wordt genomen, wordt hieraan veel ruchtbaarheid gegeven.

In zulke berichtgeving vinden we meestal wat het geheel heeft gekost en de capaciteit van de instelling in inwoners-equivalenten.

Bij zulke gelegenheden is het gebruikelijk dat de Minister van Leefmilieu een toespraak houdt die uiteraard direct in verband staat met het leefmilieu en de waterzuivering in 't bijzonder.

In de toespraak die de geachte Minister te Oostende hield tijdens de openstelling van Vlaanderens grootste waterzuiveringsstation, werden in een krant enkele cijfers gepreciseerd. Zo kon iedereen lezen dat:

- de privé sector 220 industriële zuiveringsinstallaties bouwde met een capaciteit van 6 miljoen inwoners-equivalenten.
De gemeenschap kwam hier tussen voor 3,5 miljard frank;
- de publieke sector 80 rioolwaterzuiveringsstations bouwde met een capaciteit van 3,8 miljoen inwoners-equivalenten.
De belastingbetaler kwam hier ook al tussen voor 45 miljard frank.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel zuiveringsstations zijn er nu juist in België (voor Wallonië en Vlaanderen, privé- en publieke sector afzonderlijk) in bedrijf en hoe groot is hun inwoners-equivalentenwaarde samen?
2. In de toespraak te Oostende formuleerde de geachte Gemeenschapsminister dat slechts 25% van het huishoudelijk afval wordt gezuiverd. Graag

verneem ik hoeveel industrieelafvalwater van het totaal geproduceerd afval effectief, wordt gereinigd (in % uitgedrukt)?

3. Kan het grootste en wellicht het meest modernste waterzuiveringsstation van Vlaanderen alle huishoudelijke en industriële afval alsmede alle ziektekiemen elimineren?
In ontkennend geval welke stoffen en ziektekiemen worden niet verwijderd?
4. Hoe groot bedraagt het aantal uren non-activiteit van alle buiten dienst gestelde waterzuiveringsstations (korte en lange termijn) voor de laatste 3 j. (per jaar alsmede voor de privé en publieke sector afzonderlijk) en hoe groot is dit waardeverlies in equivalenten uitgedrukt?
5. Hoe groot bedraagt het aantal uren werkelijke prestaties van de in dienst gebleven waterzuiveringsstations voor de laatste 3 j. (per jaar alsmede voor de privé en publieke sector afzonderlijk)?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat, gezien de uitgebreidheid van de vraag en de te verrichten onderzoeken het mij niet mogelijk is binnen de parlementaire tijdslimiet de gestelde vraag te beantwoorden.

De gevraagde inlichtingen zullen evenwel aan het geachte lid eerlang rechtstreeks worden toegezonden.

Vraag nr. 110
van 20 september 1982
van de heer F. GEYSELINGS

„Moorsem” gehucht van Begijnendijk — Stankoverlast

Te Moorsem, een gehucht van Begijnendijk, wordt de bevolking geplaagd door een niet uit te houden stank die opstijgt vanuit een kleiput van een voormalige steenbakkerij die thans als stort dienst doet. Niettegenstaande een verbod zouden meerdere ladingen „vreemde” afval in deze put gestort worden.

Omdat de stankoverlast niet meer te verdragen was, kwamen bij de plaatselijke bevolking protestacties los, zoals: het uithangen van zwarte vlaggen en het bezetten van het gemeentehuis van Begijnendijk.

Onder druk van deze acties pompte de eigenaar van dit stort het sterk verontreinigd water vanuit de kleiput naar de Demer.

Gesensibiliseerd door deze feiten beloofde de plaatselijke alsook de nationale overheid deze milieuproblematiek van nabij te zullen volgen. Van de belofte kwam volgens mijn informatiebron weinig of niets in huis. Inderdaad, andermaal liep de kleiput (stort) onder water met als gevolg: stankoverlast. Ditmaal loosde de eigenaar het stinkend afvalwater in de Puttebeek, die in verbinding staat met de Molenbeek dewelke tenslotte in de Nete uitmondt. De stank die deze natuurlijke waterlopen thans verspreiden wordt ernstig genoemd en laat zich gevoelen te Begijnendijk en Booischot.

Deze lozing is er de oorzaak van dat vissen en watervogels sterven. Ook oeverplanten hebben te lijden van deze verontreinigde afvalwaters.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. werd voor dit stort (kleiput van de voormalige steenbakkerij te Moorsem) een rechtmatige vergunning afgeleverd?
2. In ontkennend geval was uw kabinet op de hoogte van het bestaan van dit stort?
3. Welke maatregelen zal de geachte Gemeenschapsminister nemen om deze stankhinder en eventuele illegaliteit eens en voor goed ongedaan te maken?
4. Waarom worden gemeentebesturen niet verantwoordelijk gesteld voor illegale feiten die ze op hun grondgebied toelaten?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen hetgeen volgt :

1. Na beroep, werd door de Minister van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Staatssecretaris voor streekeconomie op 30 juli 1981 een vergunning afgeleverd aan de pvba Moorsemse steenbakkerij, dit tot 17 maart 1983.
2. Voornoemde stortplaats was door de afvalstoffenmaatschappij geïnventariseerd.
3. Op maandag 6 september werd OVAM verwittigd dat de exploitant, het verzamelde percolatiewater van de bezinkingsput, sedert zaterdagavond 5 september loosde in de open beken. OVAM heeft aanstonds, in samenwerking met de VWZ, een inspectiebezoek gebracht, en de lozing onmiddellijk stopgezet.

Volgende maatregelen werden genomen :

1. Monstername van het verpompte water.
De analyses werden uitgevoerd door het SCK Mol, hieruit bleek dat de PH-waarde te laag lag, waardoor zich H_2S -geur verspreidde. Het afvalwater was sterk verontreinigd, maar niet gevaarlijk, noch giftig.
2. De exploitant werd ogenblikkelijk verzocht de open beken te spoelen met het water van een nabijgelegen vijver, ongebluste kalk toe te voegen, en de beken te reinigen.
3. De stortplaats volledig afdekken met een tussenafdek van 25 cm.

Ingevolge het optreden van de toezichthoudende ambtenaar van de Afvalstoffenmaatschappij en een intens toezicht op de werken, werd dinsdag 7 september met zwaar materiaal de gevraagde werken aangevat.

Deze werken werden beëindigd op 21 september ll. Eveneens werd aan de uitbater instructies verschaft, in verband met de verdere te volgen opvulling van de stortplaats.

Ik kan het geachte lid, verzekeren, dat de dienst toezicht van de Afvalstoffenmaatschappij nauwgezet de exploitatievoorwaarden van voornoemde stortplaats zal blijven controleren en dat dergelijke milieuhinder in de toekomst, voor voornoemde stortplaats, zich niet meer zal herhalen.

4. Gezien het een vergunde stortplaats betreft en het gemeentebestuur, naar onze informatie niet op de hoogte was van de lozing, werd door de burgemeester en de toezichthoudende ambtenaar van de Afvalstoffenmaatschappij gezamenlijk naar een oplossing gezocht, om de milieuhinder ten spoedigste te verhelpen.

Vraag nr. 112 van 20 september 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Bornem — Niet- vergunde stortplaats

In „ De Morgen ” van 6.9.1982 lees ik dat te Bornem een niet-vergunde stortplaats, gelegen aan de nog nieuwe weg „ Klein Mechelen “, ingevolge klachten van de OVAM werd verzegeld. De volgende dag reeds werd de verzegeling verbroken en de stortplaats terug opengesteld.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister de juiste toedracht hieromtrent vernemen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De stortplaats, eigenlijk bedoeld als opslagplaats, werd inderdaad verzegeld op 2 september 1982 en ontzegeld op 3 september 1982.

De reden van de ontzegeling was te wijten aan de spontane medewerking die de uitbater/eigenaar van gemelde stortplaats aan de dag legde om tot sanering over te gaan.

Intussen heeft de toezichthoudende ambtenaar vastgesteld dat de nodige werken werden uitgevoerd, om alle mogelijke klachten te ontzenuwen.

Het is evident dat het nodige toezicht zal worden gehouden opdat elke activiteit die aanleiding zou kunnen geven tot milieuhinder ogenblikkelijk zou gesanctioneerd worden.

Tevens kan ik de heer Volksvertegenwoordiger melden dat er intussen niet de minste aanleiding bestaat tot enige ongerustheid ter zake.

Vraag nr. 113 van 20 september 1982 van de heer D. VERVAET

Koeltorens „ Verbrande Brug „ te Vilvoorde — Storting van vliegias

Na de mogelijke inplanting van een aardappelverwerkend bedrijf door de NV Frychef langs de kanaalzone te Humbeek en de gevoerde polemieken errond worden vele tonnen vliegias gestort op deze gronden,

waarschijnlijk afkomstig van de koeltoerens aan de Verbrande Brug te Vilvoorde.

De bewoners uit het omliggende maken zich zorgen over de kwaliteit van het putwater. De geboorde putten van 10 à 15 meter diep zouden kunnen verontreinigd worden door infiltratie van vliegas.

Kan de geachte Minister onderzoeken of er ernstig gevaar bestaat voor verontreiniging van dit putwater en mij zijn bevinding laten weten?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Ingevolge een klacht van buurtbewoners heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest ter plekke de toestand onderzocht. Van het gestorte vliegas werden monsters genomen en geanalyseerd.
Het onderzoek heeft aangetoond dat het gaat om ongevaarlijke nietgiftige industriële afvalstoffen.
2. Er werd een brief aan de eigenaar gericht met het verzoek de gestorte materialen te verwijderen.
op 5 augustus en op 9 september 1982 werden dan opnieuw terreinbezoeken gedaan door de toezicht houdende ambtenaren, waarop zij constateerden dat nog geen aanvang genomen werd met de verwijdering.
3. Door de directie toezicht werd vervolgens contact genomen met NV Zeekanaal, eigenaar van het terrein.
NV Zeekanaal zal de nodige stappen ondernemen om Frychef de saneringswerken te laten uitvoeren.
4. Uit verdere analyses van de monsters zal blijken of er gevaar bestaat voor verontreiniging van putwater in de buurt.

Vraag nr. 114

van 22 september 1982

van de mevrouw L. DETIEGE

Hogeronderwijs te Antwerpen — Benoemingen

De leden van de bij elk van deze instellingen, door het ambt van uw Minister aangestelde Commissie van Toezicht, onder voorzitterschap van de heer Gouverneur van de provincie die volgens de ter zake nooit herroepen koninklijke besluiten — die de organieke reglementen vastleggen — ondermeer tot opdracht hebben over de kwaliteit van het verstrekte onderwijs en evenzeer over die van de leerkrachten te waken, werd ditmaal voor het eerst in een zowat honderdjarige traditie niet geconsulteerd.

Het door de rijksadministratie naar vorgebrachte argument, dat in het statuut voor de leden van het onderwijzend personeel van de inrichtingen van de staat een zeker automatisme werd ingebouwd, is door de lopende realiteit vooraf reeds ontzenuwd en terecht. Juist in het kunstonderwijs van alle disciplines, is de kwaliteit van de kandidaat-leraar niet uitsluitend te vinden in zijn behaalde diploma's of de niet degelijk gecontroleerde artistieke referenties. De ervaring als actief kunstenaar, het continu bezig zijn in de

vooropgestelde discipline, zijn van doorslaggevend belang. Vandaar dat een advies van een deskundige en pluralistische commissie hier van primordiaal belang blijft boven een louter administratieve en eventuele partijpolitieke appreciatie.

Deze argumentatie die aangehaald wordt door de Commissies van Toezicht van beide instellingen werd bijgetreden door een schrijven van de heer W. Calewaert aan de Voorzitter van de Commissie van Toezicht, waarin ondermeer gesteld werd dat het duidelijk is dat de commissies niet afgeschaft zijn en dat zij hun volle bevoegdheid behouden. Hij zegde ook dat hij in de toekomst zou opletten dat de sinds lang bestaande gebruiken gevolgd zouden worden.

Het verwondert de leden van de commissie dan ook ten zeerste dat de heer Minister directies van de Rijks hogere Kunstonderwijsinstellingen voor Beeldende Kunsten, Muziek en Dramatische Kunsten te Antwerpen er per brief over inlichtte dat hij bepaalde personen tot een stage had toegelaten in vakante betrekkingen na de regelmatige oproepen in het Belgisch Staatsblad voor het academiejaar 1982-1983, en dat hij geen advies heeft ingewonnen van de desbetreffende commissies.

Vreest de heer Minister niet dat de recente benoemingen door vormfouten verbroken zullen worden zolang de geldende KB's niet aangepast of opgeschort werden? Is het werkelijk in de bedoeling ook voor het zeer eigen en ter plaatse genuanceerd werkend kunstonderwijs de toezichtcommissie af te schaffen en door verdere centralisatie de bevruchtende diversiteit in de kunstonderwijsinstellingen te neutraliseren. Kan de heer Minister laten weten wat dan ook de bedoeling is van het bestaan van de toezichtcommissies.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat ik haar bezorgdheid met betrekking tot de kwaliteit van het hoger kunstonderwijs te Antwerpen ten volle deel.

Uiteraard ben ik goed geïnformeerd betreffende én de verklaringen én de gedane benoemingen van mijn geachte voorganger.

Uit de artikelen 33, 102 en 170 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 houdende het statuut van het Rijksonderwijspersoneel, blijkt duidelijk dat de recente benoemingen van onderwijspersoneel niet kunnen verbroken worden op grond van de door u veronderstelde vormfouten.

Anderzijds staat het mij vrij mij vrijblijvend te informeren omtrent de kandidaturen bij deskundigen zoals de directies, de inspectie en de Commissies van Toezicht.

De administratie werd onlangs verzocht voortaan alle kandidaturen voor te leggen aan de respectievelijke Commissies van Toezicht.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

**II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANT-
WOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT-
WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE
TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

Nihil.

RECHTZETTINGEN

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 14 van 28 september 1982 :

1. Inhoudsopgave

Rubriek I.B. Vraag waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5): „Nihil” lezen i.p.v. „ K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur “.

2. Bladzijde 266 — rechterkolom

Vóór „ Vraag nr. 140 van 16 juni 1982 van de heer P. Van Grembergen” de tekst van „Vraag nr. 76 van 29 maart 1982 van de heer J. Gabriels” (blz. 299 — linkerkolom) invoegen.

3. Bladzijde 299 — linkerkolom

De tekst van „ Vraag nr. 76 van 29 maart 1982 van de heer J. Gabriels” vervangen door het woord „ Nihil “.